

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 2.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL,
G. B. VAN DE WERFHORST, J. H. VAN ROSSEM, J. W. DE MAREES
VAN SWINDEREN, H. S. VAN LENNEP.

: VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING. :

Vrijdag

13 Oct. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

WALTMAN J.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Onze verhouding tot het T. S. T., door de Redactie.

Uit de Delftsche wereld.

Voordracht-avond van Mr. A. W. Kamp.
Lustrum der D. V. S. V.
Promoties, door C. T.

Studiebelangen.

Een oplossing, door z.

Gedachten en gedichten.

Wolkenluchten, door Eno Back.
Herfstgepeinzen, door Eno Back.

Delftsch Studenten-Corps.

Aanvulling ledenlijst Candidaat-leden.
„Karikaturen van verre en van nabij”, II, door Jor-Hahn.
Weekverslag.
De Meisjes- en Nihilistenkwesitie op Debating.

Wetenschap en wijsheid.

De beteekenis van den persoon van Jezus voor het geloof.

Boekbespreking.

„Een Bonte Vlucht”, door A. d. J.

Feuilleton.

Hoe Van Leminge de Europeesche Rondvlucht won.

Technische Hoogeschool.

Uitslag propaedeutisch examen.

Ingekomen boeken.

Berichten en mededeelingen.

Adresveranderingen.

Correspondentie.

Agenda.

Onze verhouding tot het T. S. T.

Wij achten het noodzakelijk de verhouding tusschen het Technisch Studenten Tijdschrift en het Studenten Weekblad te bespreken, waar deze een min zuivere dreigt te worden. Men oordeele:

Onderstaande brief ontvingen wij op Donderdag 19 September j. l.:

Aan de Redactie van het „Studenten Weekblad”,
Vlamingstraat, Delft.

Geachte Redactie,

Nu het Techn. Stud. Tijdschrift zich naast het Studenten Weekblad gevormd heeft en de voor beide periodieken te verwerken stof geheel verschillend blijkt te zijn, zij bij voorbaat opgemerkt, dat iedere concurrentiegeest ongemotiveerd en buitengesloten is. Het S. W. en T. S. T. kunnen, zooals óók reeds gebleken is, elkanders belang in de hand werken. Hiertoe is het o. a. noodzakelijk, dat beide bladen zich zooveel mogelijk beperken, tot die gebieden, waarvan zij zich in den loop der tijden als de organen hebben doen kennen.

In verband met het bovenstaande geven we de redactie van het S. W. dan ook in overweging om, zoo noodig, inzenders naar de redactie van het T. S. T. te verwijzen, als het blijkt, dat het ingezondene juist in het T. S. T. past.

Omgekeerd geven wij u de verzekering in dergelijke gevallen evenzoo te zullen handelen.

Hoogachtend en dienstwillig,
namens de redactie van het T. S. T.,
V. DISSELKOEN.

Hierop is door een onzer aan den heer C. H. Schwagermann, redacteur van het T. S. T., mondeling geantwoord, dat wij gaarne met deze opvatting medegingen en aldus zouden handelen.

Maar welken indruk moet nu het laatste nummer van het T. S. T. van 1 October j. l. op ons maken. Al dadelijk, op de eerste bladzijde vinden wij een mededeeling van het Centraalbureau van vrouwenstudie, welke naar onze opvatting geheel en al in het kader van het S. W. past en al niets met den doorsnee-inhoud van het T. S. T. gemeen heeft. Handelende volgens haar schrijven had de T. S. T.-redactie de inzender naar ons blad kunnen verwijzen. Maar de opvatting van de T. S. T.-redactie over den inhoud van bedoeld stuk kan van de onze verschillen.

Verder bladerende vinden we in 't elfde nummer een uitgebreid artikel „De Ingenieur in Nederlandsch Indië”. Onze lezers en ook de T. S. T.-redactie moet het bekend zijn dat in S. W. No. 35 van 16 Sept. 1911, een artikel „Het gebrek aan Ingenieurs in Indië” voorkwam. Het moest echter wegens plaatsgebrek zeer kort zijn zooals er dan ook bij vermeld stond. Ons plan was dan ook dit punt nader uit te werken, waartoe een onzer redacteuren reeds het nummer van „de Ingenieur” van 23 Sept., waarin dezelfde kwestie behandeld werd, op zijn schrijftafel had liggen.

Met 't oog op hun brief hadden wij van de T. S. T.-redactie verwacht, althans even overleg met ons over deze zaak te plegen. Ook hierover kunnen nog de opvattingen verschillen.

Wat ons echter in hetzelfde nummer van het T. S. T. het sterkst en het onaangenaamst getroffen heeft, is het daarop volgend artikel „Personeel voor den dienst van den Waterstaat in Ned. Indië”. Hierin wordt besproken het artikel van den heer Schaad (Bouwkundig Weekblad van 9 Sept. 1911), hetwelk juist in het reeds genoemde S. W. van 16 Sept., voor het deel dat ons aanstaande ingenieurs betrof, was afgedrukt, hoewel een bepaalde bespreking wegens plaatsgebrek voorloopig achterwege bleef. Buiten het feit dat wij nu in het T. S. T. plotseling (zonder eenig overleg tusschen beide redacties) een bespreking vinden, is het toch zeer merkwaardig, dat wij hier gedeeltelijk dezelfde zinsneden, die reeds in het S. W. stonden, zonder meer zien afgedrukt. Alles gezien in verband van bovenafgedrukte brief. Dit laatste feit kunnen wij dan ook niet met den brief der T. S. T.-redactie in overeenstemming brengen.

Wij hopen dat de T. S. T.-redactie genegen zal zijn voor onze lezers en ons op deze zelfde plaats hun standpunt uiteen te zetten, opdat wij op deze wijze tot een zuivere overeenstemmende verhouding of tot de althans zuivere conclusie, dat eenige wrijving tusschen beide bladen niet te ontgaan is, zullen komen.

De onzuivere toestand, dat wij gezien de brief van de T. S. T.-redactie, in volstreekte vrede in Delft naast elkaar staan, terwijl de feiten het tegendeel doen vermoeden, moet in geen geval bestendig worden.

REDACTIE.

Uit de Delftsche wereld.

Voordracht-avond van Mr. A. W. Kamp.

Vrijdag 20 October zal Mr. Kamp komen spreken en zingen voor de Studenten-Afdeeling van het Algemeen Nederlandsch Verbond. Spreken en zingen, want op verzoek van het Bestuur zal de voordrager aan zijn programma eenige „Rotte Blären” toevoegen, de bekende aardige Leidse studenten-liederen.

Mr. Kamp heeft zelf te Leiden gestudeerd en wel tegelijk met Hugo en Eduard, die deze liedjes maakten. Behoorende tot de naaste omgeving van deze zangers en poëten zullen we van Mr. Kamp dus de beste weergave, die zich droomen laat, der „Rotte Blären” mogen verwachten.

Voor de rust zal de heer K. verder doen hooren, gedeelten uit werken van Vondel, Staring, Beets, Hildebrand en Scheltus. Daarna volgen eigen vertalingen van Ludwig Thoma, Resber en Galifaux. Een zeer bont programma dus, waarin men een jongen voordrager zal kunnen bewonderen. Een nieuweling in de kunst van voordragen is de Haagsche advocaat niet, want eenige jaren geleden maakte hij een ommeegang over Java, overal lauweren inzamelend.

Lustrum der D. V.-S. V.

Eindelijk dan zullen wij ons eerste lustrum vieren!

Niettegenstaande de talrijke moeilijkheden, die zich eerst voordeden, zal dan nu toch uitvoering worden gegeven aan datgene, waarvoor wij al langer dan een jaar plannen en toebereidselen hebben gemaakt. Wij hebben alle hoop, dat onze hooggespannen verwachtingen niet teleurgesteld, maar zelfs overtroffen zullen worden. Wij verwachten een feest zóó feestelijk als zelfs ons Delftsch clubje nog nooit heeft meegemaakt; en dat zegt wat! Hoe zou het ook anders kunnen, waar er zóó'n eensgezindheid heerscht, een eensgezindheid, die door geen der zusterverenigingen overtroffen kan worden, dank zij ons kleine en intieme kringetje.

Maar vooral ook: de feeststemming zit er in, nu al! Overal, waar je maar een paar meisjes bij elkaar ziet, hoor je een geheimzinnig fluisteren en lachen, en zie je opgewonden gezichten en gesticulatie's. Daarop afgaande, staan ons nog heel wat verrassingen te wachten.

Laat ik op dezen plaats nog eens allen meisjes toeroepen: brengt mede vrolijkheid en feestvreugde, opdat ons eerste lustrum worde tot een feest, dat steeds in onze herinnering zal blijven als „het feest uit onzen studententijd”.

Het programma is in hoofdtrekken als volgt samengesteld:

Donderdag 26 October '11:

3—4½ uur: Receptie in het clublokaal der D.V.-S.V., Oude Delft 123.

Diner.

Vrijdag 27 October '11:

Wandeltocht en lunch.

Zaterdag 28 October '11:

's Morgens: Gemeenschappelijke bestuursvergadering der 5 zusterverenigingen en bestuurslunch.

's Middags: Thee voor genoodigden.

's Avonds: Feestavond en souper.

Ik eindig met nog eens allen, vooral onzen gasten van buitenaf, toe te roepen: Komt, ziet en... fuift!

De Lustrumcommissie.

Promoties.

De C.C. schreef in haar jongste rapport:

Promotie. Kon er bij het eerste Rapport nog slechts sprake zijn van Promoties Honoris Causa, zoo hebben wij nu reeds verscheidene gewone promoties te boeken. In 1908 promoveerden twee Scheikundig ingenieurs, twee Mijn-ingenieurs en drie Werktuigkundig ingenieurs. Daarna nog drie Scheikundigen, vier Mijnbouwkundigen en een Werktuigkundige. De eenige Civiel-ingenieur, doctor in de Technische Wetenschappen, promoveerde bij de Afdeeling der

Algemeene Wetenschappen. Aan deze feiten schrijft de Commissie het toe, dat er bij de studeerenden de meening bestaat, als zou het promoveeren bij sommige faculteiten bemoeilijkt worden. De inlichtingen, naar aanleiding hiervan bij de Voorzitters der Afdeelingen ingewonnen, gaven haar den indruk dat er bij de verschillende hoogleraren geen eenheid van meening bestaat omtrent het toelaten van promoties. Deze eenheid is echter hoogst gewenscht waar slechts één algemeene titel verleend wordt; want alleen daardoor zal deze Doctorstitel een bepaalde waarde in de maatschappij verkrijgen.

Wij zeiden vroeger reeds dat het zeer te waardeeren was dat zulks werd uitgesproken. Tot onze vreugde werd nu dezer dagen dezelfde kwestie op nog meer gezaghebbender plaats behandeld. In „De Ingenieur” van 30 Sept. vinden wij een artikel, zelfs geïllustreerd met een tabel, van de hand van den heer H. A. van IJsselsteyn, C.I. Wij maken gebruik van een ons toegezonden krantenknipsel, dat de inhoud uitstekend weergeeft:

Het Doctoraat aan de Technische Hoogeschool.

In „De Ingenieur” wijst de heer H. A. van IJsselsteyn, civiel-ingenieur te 's-Gravenhage, op de vele technologen, die naar verhouding te Delft den doctorstitel behaalden — veertig procent van de twintig, die in het geheel promoveerden — terwijl van hen, die dit jaar hun eind-diploma verkregen, slechts achttien procent technologen waren, een cijfer, dat eer hoog dan laag mag heeten.

De verhoudingen — schrijft hij — worden echter nog eigenaardiger, indien men in aanmerking neemt, dat van de 4 gedoctoreerden met werktuigkundig diploma, er 3 op een electrotechnisch onderwerp promoveerden, terwijl de eenige civiel-ingenieur, die den doctorstitel verwierf, een dissertatie over een sociologisch onderwerp schreef, en dan ook prof. Van Blom, hoogleeraar in de afdeeling „Algemeene Wetenschappen” tot promotor had.

Bovenstaande cijfers toonen reeds voldoende aan, dat er een belangrijk verschil moet zijn in de eischen, die de verschillende afdeelingen der T. H. stellen aan hen, die tot een promotie worden toegelaten. De veronderstelling mag toch geenszins gewaagd worden, dat de wetenschappelijke zin onder technologen of mijn-ingenieurs (35 %) zoo onevenredig veel hooger zou zijn dan onder civiel- of werktuigkundig ingenieurs. Waar het nu bovendien vaststaat, dat ook bij de faculteiten, die geen of zoo goed als geen enkele promotie hielden, er tal van proefschriften zijn aangeboden, daar is de conclusie onafwijsbaar, dat de eene afdeeling veel moeilijker schijnt te dan de andere.

Dit moet wel het gevolg zijn — meent hij — van een ongelijke wetstoepassing, wat slechts verbittering kan geven en schade doen aan de reputatie der onderwijsinrichting.

Wanneer jonge mannen, staande aan den aanvang van hun loopbaan, zich de moeite geven, om over een onderwerp van hun studievak een verhandeling te schrijven, in de hoop daardoor den hoogsten wetenschappelijken titel te verwerven, die voor hen is weggelegd, en zij zien, dat de ééne hoogleeraar dan geheel andere eischen stelt dan de andere, dan moet dit noodzakelijk aanleiding tot een ontstemming, die allicht den ontloken wetenschappelijken zin zal temperen of zelfs uitdooven. In het bijzonder zal dit geschieden, indien, zooals thans wel eens regel schijnt te zijn het aangeboden proefschrift een ongekend langen tijd (men spreekt zelfs wel van eenige jaren) in de handen der faculteit blijft, zonder dat daarover eene beslissing genomen wordt. In onzen tijd van snel leven is het steeds bedenkelijk dergelijken arbeid lang te laten liggen. De vaak met groote moeite bijeengegaaarde gegevens verouderen dan, de daarop gebaseerde theorieën worden wellicht door anderen ontwikkeld; de animo van den jongen ingenieur verdwijnt.

Er zijn — deelt de heer Van IJsselsteyn verder mede — wel degelijk meer pogingen gedaan om te promoveeren, dan het geringe aantal promoties, 20 in de vijf jaar, gedurende welke de gelegenheid om doctor te worden, ook voor degenen, die voor 1905 hun diploma behaalden, nu al bestaat, zou doen vermoeden. Hoe komt het, vroeg hij zich in dit verband af, dat geen der promovendi er de voorkeur aan heeft gegeven op een *proefontwerp* den doctorstitel te verwerven? Hoe komt het, dat Art. 23 van het K. B. van 2 Maart 1907, dat dienaangaande een bepaling bevat, tot dusver een doode letter is gebleven?

Niet — antwoordt hij — omdat er geen pogingen zijn aangewend om op die wijze te promoveeren! Een beschrijving van een hoogst belangrijk werk, uitgevoerd volgens een hier te lande nog niet toegepast stelsel, is o.a. als proefschrift aangeboden; de betreffende ingenieur kon de bewijzen overleggen, dat het geheel zijn eigen werk was: toch bleek promotie hierop niet mogelijk.

Het is naar mijn oordeel om meer dan één reden jammer, dat men zulk een echte ingenieurspromotie niet heeft willen bevorderen. Moeilijk kunnen technici den tijd vinden van belangrijke werken beschrijvingen te maken en al de beschouwingen en berekeningen, die daarop betrekking hebben, vast te leggen. Toch zijn deze en voor de ingenieurswetenschap en voor degenen die na ons komen van het grootste belang.

De slotsom uit dit schrijven te trekken is, dat terwijl er nog betrekkelijk vele scheikundige ingenieurs tot de promotie werden toegelaten — hetgeen de heer Van

IJsselsteyn hieraan toeschrijft, dat hunne proefschriften, analoog zijn aan die voor het verkrijgen van den doctortitel in de scheikunde aan de universiteiten, zoodat de Delftsche hoogleeraren hiertoe slechts den maatstaf behoeven te nemen, door hunne collega's elders aangelegd — in de werktuigkunde, de bouw- en de scheepsbouwkunde niemand promoveerde. Voor deze vakken is blijkbaar de goede, althans de bruikbare, maatstaf ter beoordeeling van de aanspraken der promovendi nog niet gevonden.

Tot zoover de heer Van IJsselsteyn. Een ieder zal het eigenaardige in de verhoudingsgetallen wel reeds zijn opgevallen. Men mompelt daarbij dat het blijkbaar zoo gemakkelijke en vele promoveeren van Technologen vooral geschiedde om hen in de maatschappij op een lijn te brengen met de doctors in de scheikunde, vooral in 't buitenland noodzakelijk. Deze wijze van exploitatie van den algemeenen titel Doctor in de Technische Wetenschappen — gesteld dat het werkelijk een der drijfveeren is — lijkt ons zeer afkeurendswaardig.

In hoeverre nu dergelijke geruchten en ook halve waarheden omtrent *geweigerde* promoties in andere faculteiten naast de opvallende verhoudingen oorzaak zijn van een zekere ontstemming, die in Delft omtrent dit punt bestaat, is moeilijk te beoordeelen. Dat die ontstemming die o. i. werkelijk, althans bij de denkende studenten aanwezig is, door de C. C. niet zeer duidelijk wordt geconstateerd, was, gezien de rechte toon van het geheele rapport, te verwachten. Het doet ons daarom des te meer genoegen hoe de heer Van IJ. erop wijst dat ongelijke wetstoepassing tot verbittering aanleiding geeft. En zoo is het ook. Er is hier één titel en blijkbaar beslist niet één groot lichaam, de Senaat der T. H., volgens één vaste gedragslijn over de toekenning van deze titel; neen, op vele verschillende wijzen wordt door vele verschillende colleges hierover geoordeeld. En gezien de indruk van gemakkelijker die het vele promoveeren van Technologen en aanverwante Mijningenieurs maakt, gezien de indruk die de weigerachtige houding van andere afdelingen geeft, moet er ontstemming komen en daardoor *de toch reeds geringe lust tot promoveeren in andere faculteiten volkomen worden gedood*.

Het zou daarom zeer wenschelijk zijn wanneer de Senaat der T. H. dit eens tot een ernstig punt van bespreking maakte, en trachte *eenheid* van eischen en *eenheid* van beoordeeling te verkrijgen.

C. T.

Studiebelangen.

Eene oplossing.

(Ingezonden.)

„Groote behoefte wordt gevoeld aan een uitbreiding van het college Utiliteitswerken; helaas zal de toestand moeten blijven bestaan, daar Prof. J. F. Klinkhamer door overdrukke werkzaamheden niet in staat is, meerdere colleges te geven. Volgens zijn meening zal om hieraan tegemoet te komen, eerst de aanvraag van de Bouwkundige Afdeling om aanvulling met een Hoogleeraar door de Regeering moeten zijn ingewilligd”.

(Rapport C. C. 1908-'11, pag. 20).

Jarenlang is door civielen en bouwkundigen reikhalzend uitgezien naar een uitgebreider en diepgaander behandeling van het zoo gewaardeerde college over Utiliteitswerken, door Prof. Klinkhamer voor C₃, B₃, M₄, W₅, E₅, T₅, gegeven. Daar in dezen cursus in 1 uur per week, dus totaal in ± 26 uur, ongeveer 22 à 25 onderwerpen behandeld moeten worden, is het duidelijk, dat vele hiervan niet tot hun recht kunnen komen en in den zeer beperkten tijd slechts een globaal overzicht kan worden gegeven. Bij het onderwerpen stuit men dikwijls op moeilijkheden, die in de collegezaal ingaand behandeld hadden kunnen worden, wanneer slechts meer tijd, beschikbaar was.

Tot goed begrip van het volgende is eene opsomming der behandelde onderwerpen noodzakelijk. Deze zijn:

1. Stationsgebouwen.
2. Douanegebouwen.
3. Perronoverkappingen.
4. Stations in Indië en het buitenland.
5. Goederen- en overlaadloodsen.
6. Steenkolenbergplaatsen.
7. Sheds bij havens.

8. Werkplaatsen en fabriekshallen, machinefabrieken en ijzergieterijen.
9. Remises voor locomotieven en voor elektrische trams.
10. Pakhuizen en entrepôtloodsen.
11. Waarborgen tegen brand en paniek.
12. Silo's of elevatoren en transportinrichtingen voor massagoederen.
13. Tanks voor petroleum en benzine.
14. Bewaarplaatsen voor ontplofbare stoffen.
15. Koelhuizen; abattoirs en ijskelders.
16. Reservoirs en watertorens.
17. Waterpompstations en waterleidingsgebouwen.
18. Brandvrije kluisen voor kostbaarheden.
19. Ketel- en machinehuizen.
20. Fabrieksschoorsteenen.
21. Elektrische centrales.
22. Polder-stoomgemalen,

waaraan toe te voegen zouden zijn, indien de tijd dit toeliet:

23. Bespreking van grootere houtconstructies, steigerwerken, enz.
24. Uitgebreidere ijzerconstructies ter ondersteuning van een luchtspoorweg, een tijdelijk waterreservoir of petroleumtank of gashouder.
25. Diepgaande bespreking van de bijzondere eischen te stellen aan gebouwen voor de textielindustrie, als weverijen en spinnerijen, voor de chemische industrieën, bierbrouwerij, zuivelabriek, glasblazerij, papierfabriek, drukkerij, gasfabriek, enz.
26. Elektrische pompstations voor polder- en rioolbemaling.
27. Systemen, toepassing en kosten van centrale verwarming.
28. Vuilverbrandingsinrichtingen en sceptic tanks.

Verder wil ik hier nog eens de aandacht vestigen op eene opmerking uit het 2e Rapport der C. C. pag. 47: „Wanneer wij ons ten opzichte van deze zoo gewaardeerde colleges een algemeene opmerking mogen veroorloven, dan zoude het deze zijn, dat wellicht nóg meer de aandacht kan worden gevestigd op de kosten van verschillende gebouwen; voor de later in de praktijk zoo absoluut noodzakelijke kennis van eenheidspreizen per M³. omsloten ruimte of per M². ombouwd oppervlak zou daardoor een grondslag kunnen worden gelegd”.

Nu is m. i. aan dit tijdsgebrek zeer goed tegemoet te komen door de instelling voor dit vak van een **wisselcollege** in den zin b.v. van het college

Pompen
Stoomturbines

 van Prof. Dijkhoorn voor W₃, W₄, E₃, E₄ en K.

Op het rooster voor den pas ingetreden nieuwen cursus is het uur Dinsdag 10—11 toevallig vrij voor C₄, B₄, althans vóór Kerstmis, wat al reeds eene winst van 50% zou betekenen. Tevens zou het college, wegens het te verwachten grooter aantal toehoorders, dan verplaatst kunnen worden naar zaal R (die op dat uur juist vrij is), opdat ieder belangstellende niet alleen een bankje, maar ook eene schrijfplaats zou kunnen bemachtigen.

Bij de totstandkoming van dit gecombineerde college voor C₃, C₄, B₃, B₄ zou eene doelmatige keuze der onderwerpen in het oog moeten worden gehouden, zoodanig dat in het 3e jaar na Kerstmis steeds zooveel mogelijk die onderwerpen eene beurt kregen, waarvan de kennis noodig is voor de eerste groep van teekenoefeningen in het 4e jaar. Vóór Kerstmis zouden dan, nu eens de eene helft der overige onderwerpen, het volgend jaar de andere helft, (waarvan geen ontwerp gemaakt wordt, of eerst in het 2e deel van den 4e jaars-cursus) behandeld kunnen worden.

Aan deze regeling kleven twee bezwaren:

1°. Een klein bezwaar: dat M₄, W₅, E₅, T₅, den volledigen cursus niet kunnen volgen, daar voor hen het volgen van een 1½ of 2-jaarlijksch wisselcollege niet mogelijk is. Echter wordt, naar ik meen, slechts door weinigen van dit facultatieve college gebruik gemaakt en bovendien kunnen zij, die wel belangstelling toonen, nog wel gelegenheid vinden, den volledigen cursus te volgen, daar immers slechts weinigen in 5 jaar afstudeeren.

2°. Een groot bezwaar: kan de betrokken docent, die „door overdrukke werkzaamheden niet in staat is, meerdere colleges te geven”, genoegzaam tijd vinden ter voorbereiding der uitgebreider colleges? Wanneer wij aannemen, dat Z. H. G. 7 uur per dag zich aan het onderwijs ter T. H. wijdt, zoodat de avonduren en de drie vacaties beschikbaar blijven voor particuliere bezigheden en om voeling te houden met de praktijk, en wij gaan aan de hand van programma en rooster na, dat Z. H. G. 4 uur college vóór Kerstmis en 3 uur per week na Kerstmis geeft, terwijl 5 middagen en 1 morgen bezet zijn met teekenzaal, dan blijkt daaruit, dat gemiddeld 5 uur ter voorbereiding van elk der 4 colleges beschikbaar zijn. Daar dit vermoedelijk voldoende te achten is, is ook dit bezwaar illusoir.

Wellicht kan de Centrale Commissie nu verdere stappen doen, om eene oplossing in bovenstaanden zin tot stand te helpen brengen.

Ten slotte enkele opmerkingen, die met het voorgaande in geenerlei verband staan.

Met het oog op het practisch werken van civielen na hun eerste jaar lijkt het mij wenschelijk, dat het college „Kennis van Bouwstoffen” reeds in het eerste jaar aanvangt, met de behandeling van natuursteen, kunststeen en metselspeciën en wel gedurende één uur per week, waardoor tevens bereikt wordt, dat het 2e jaar met 1 uur ontlast wordt. Het bezwaar, dat een tentamen of examen eerst na resp. 2 of 3 jaar kan volgen, lijkt mij daarom niet steekhoudend, omdat eene doelmatige tijdverdeling meebrengt, dat examenjaren zooveel mogelijk ontlast moeten worden ten koste van 1e en 3e jaar, en men tevens genoodzaakt is, zich langer met het vak bezig te houden, wat eene intensievere studie ten gevolge heeft.

Verder is het mij opgevallen, dat tegenwoordig het 5e studiejaar voor civielen zéér zwaar belast is, daar het aantal college-uren tot het *onrustbarend aantal van 22½ per week* geklommen is. Het is duidelijk, dat bij een dusdanig dichtbezet rooster *van bronnenstudie geen sprake* kan zijn. Die toestand is onhoudbaar! Eene bestendiging ervan zal zeker schade doen aan den wetenschappelijken zin van den a. s. C. I.

Men vergelijk hier, wat Rapport II, pag. 95 over de kwestie zegt, dat 15½ uur reeds onverantwoord vindt, in verband met de beteekenis van het 5e jaar als „overgang naar de praktijk” en niet als „gewone voortzetting der jaren met bijna evenveel (lees thans: meer) college-uren”. De tegenwoordige inrichting is dus absoluut in strijd met de bedoeling van het 5e studiejaar.

Eene verbetering is m. i. alléén mogelijk door algeheele opschuiving van de technische vakken door alle studie jaren heen naar het 1e jaar, en daar in onze faculteit verschillende onderdeelen der technische colleges niet noodzakelijk steunen op propaedeutische vakken, meen ik, dat eene oplossing in dezen zin wel mogelijk is. Weilicht zou daarbij de Natuurkunde tevens van 3 op 2 uur per week gebracht kunnen worden, want 6 uur Natuurkunde tegen 1 uur Utiliteitswerken is m. i. een wanverhouding!

Ook zou dan tevens het college Scheikunde van Bouwstoffen geheel in het 1e jaar geplaatst kunnen worden, ter betere aansluiting aan de op de H. B. S. verkregen kennis der chemie.

Wat de technische vakken betreft, zouden voor eene behandeling in het 1e jaar in aanmerking komen: Beschoeiingen en bekleedingsmuren, rijswerken (die bij vrijwel elk waterbouwkundigwerk voorkomen, dus waarvan vroegtijdige behandeling gewenscht is), zeeeringen en houten sluisdeuren, terwijl van Wegen in 1 u. na K. de inleiding, gewone wegen, stedenbouw en tramwegen behandeld zouden kunnen worden.

Als bezwaar hiertegen werd meermalen aangevoerd, dat men in het 1e en 2e jaar nog niet voldoende met de studie der Toegepaste Mechanica gevorderd is en dat de eigenlijke vakcolleges moeten steunen op de propaedeutische wetenschappen, maar m. i. is b. v. voor Rijswerken en Zeeeringen H. B. S.-kennis voldoende en brengt eene rationeele tijdverdeling mee, dat examenjaren zooveel doenlijk ontlast worden ten koste van 1e en 3e jaar.

Een voordeel van deze regeling zou tevens zijn, dat al dadelijk in het 1e jaar meerdere belangstelling voor het eigenlijke vak wordt gewekt, terwijl degenen, die gemis van aanleg voor de studie voor C. I. blijken te bezitten, reeds dan een anderen werkkring kunnen kiezen.

Alvorens een werkplan dienaangaande nader uiteen te zetten, zou het mij aangenaam zijn, de inzichten van andere civielen hieromtrent in dit blad te vernemen.

Ik wil eindigen met de hoop uit te spreken, dat dit artikel aanleiding moge zijn tot menige verbetering, tot heil van de studie voor C. I. aan onze T. H. α.

Gedachten en Gedichten.

Wolkenluchten.

Ziet, hoe prachtig
Wit en machtig
Gaan de wolken door de lucht.
Blanke lijven
Statig drijven
Op de breed gespannen vlucht.

Door de hooge
Hemelboge'n
Komen zij lichtstralend aan,
Om dan grijzend
Verder reizend
Aan de kimme neer te gaan.

Op de winden
Steeds weer vinden
Zij hun wegen door het blauw,
Wiss'lend eeuwig
Hunne sneeuw
Stralenwitte wolkenbouw.

Als de groote
Luchte vlote'n
Trekken hoog en stoer gebouwd,
Door dit leven,
In hun streven,
Groote geesten, ondoorschouwd.

Juni 1911.

ENO BACK.

Herfstgepeinzen.

Hoe schoon is 't nu wij moeten scheiden
Van licht en zonn'ge zomertijden,
En wind en winter ons verbeiden.

Hoe rijk is nu de bladerpracht,
Der boomen laatste kleurendracht,
Nu 't leven is al haast volbracht.

Ziet nu, hoe innig zijn de kleuren!
Het bruin en goud der boomen treuren,
Om 't einde, dat stil gaat gebeuren.

Zoo gaat de aarde nu nog geven -
In 't sterven van het schoon der dreven
Een schoonheid grooter dan het leven.

Sept. 1911.

ENO BACK.

(Zie verder Tweede Blad.)

ADVERTENTIEN.

AANGEBODEN:

goede Eet- en Koffietafel.

Adres PHOENIXSTRAAT 15.

EETTAFEL aangeboden.

Adres HUGOPLEIN 11.

„KORFBAL”.

Bij genoegzame deelname bestaat het plan een „Korfbal-Club” op te richten.

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door H. J. STAAL, Oostsingel 45, L. HUYDTS, Brabantsche Turfmarkt 79.

SCHRIJFWERK gevraagd.

Brieven onder No. 2660 aan het Bureau van dit Blad.

VIOOL.

Student heeft ter overname à contant: goede VIOOL etc. en uitgelezen collectie VIOOL-PIANO-MUZIEK (geb.) Te bevragen Bureau v. d. Blad. (2659)

MOTORRIJWIEL.

MINERVA, 2 cyl., 4½ P.K., magneet en veerende vork, model 1910, voor zeer billijken prijs ter overname aangeboden.

Adres ANNASTRAAT 2c.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 13 OCTOBER 1911. No. 2.

Delftsch Studenten-Corps.

Naamlijst der Candidaat-leden van het
Delftsch Studentencorps.

AANVULLING:

134	H. van den Bok, c	Hugo de Grootstraat 58.
135	W. L. C. Brunings, e	Koornmarkt 74.
136	J. A. Coops, w	Hugo de Grootstraat 13.
137	N. Guldenaar, c	Buitenwatersloot.

—o—

De Senaat maakt bekend dat voor de 1e jaars en na-groenen, welke nog geen Almanak ontvangen hebben, deze tegen het stellen van hunne handteekening, voor hen verkrijgbaar is bij de Boekhandel J. Waltman Jr.

De Secretaris.

„Karikaturen van verre en van nabij”.

II.

Men heeft ons verzocht *beter* te dichten*); ziehier:

Daar was ereis een kleine aap,
Ondeugend, maar niet valsch;
En kwam men dezen aap te na,
Dan was hij lang niet malsch! —

Hij dronk soms wel eens alcohol,
En werd dan zeer geducht;
Wie dan het monster komen zag,
Sloeg ijlings op de vlucht;

Maar eens vroeg men verbaasd zich af:
We zien dat beest nooit meer;
Zit-ie soms weer in 't binnenland,
En whist met d' ouwe heer?

Men vroeg en raadde, dacht en zon,
Totdat men op een dag
Heel onverwacht en plotseling
Het ondiër wederzag.

Zijn lijf was harig als voorheen,
Zijn snuit nog even zwart,
Zijn oogjes even pienter nog,
Zijn stem nog even hard.

Maar toen die daar véél alcohol
Weer dronk naar d' oude mos,
Toen wenschten velen hem maar t'rug
Naar 't apenbosch! —

JOR-HAHN.

*} Zie Weekverslag No. 36.

Weekverslag.

WEEKEPOSSEN.

Van den kroegjool wil 'k gewagen
Hoe 't eerste jaar zich heeft gedragen.

Sip zitten ze tegenover mekaar,
Drinken fosco en Tokay-aar,
Pappen aan met schooieraar
Stom-starend naar mekaar.
Groote-praeses houdt 'n redenatie
Bij de na-inauguratie,
Maar de bende brult (eilasie)
En giet water in z'n fasie.
Nu gaan eenige Heeren
De zakken inspecteeren,
Alle petten bij Directeur deponeren
Om uitknippen te weeren.
Het gaat de 1ste-jaars heusch vervelen,
De jonges gaan aanval-spelen,
Keer op keer gaan ze aan de haal
En . . . de Studenten geven 't signaal.

Eindelijk is 't eerste-jaartje
Een hopeloos allegaartje

Over 'n tijdje begint voor hun de pret,
Want ze maggen zoet naar bed.

WAT WE VAN DEBATING OPVINGEN.

Men spreekt hier voor de pers.
't Lijkt wel 'n redeneering van Piet Prik
Ik wil je zus beschouwen . . . (?)

Ieder op zijne wijze
Het pure van het Corps nog iets welsprekender . . . !

VERVOLG EPOS.

Kleine jonges zijn het toch
Met hun speelhartstochtje.

In 't nauwe kerkportaal,
Phoenix' meest obscure hoekje
Zaten zij aan 't groene doekje,
Spraken zij in boeventaal.

Kleine jonges zijn het toch
Met hun speelhartstochtje.

Gokken, jonges, gappen
Of het vriendjes zijn of niet
Als je maar de centen ziet,
Als je t'm maar kunt lappen!

Kleine jonges zijn het toch
Met hun speelhartstochtje.

De vriendjes wordt het nu te kras,
De spuit die wordt getrokken
Uit was het met 't gokken,
De heele boel verzopen was.

Kleine jonges zijn het toch
Met hun speelhartstochtje.

MYSTERIE.

Op de Koornmarkt, 't huis met de groote deur,
Komt in holle nacht 'n auto veur,
Een dame zit er in, een dame kijkt er uit
Rrrrrt . . . de auto is fort, 't verhaaltje uit.

De Meisjes- en Nihilisten-questie op Debating.

Met de kracht van vooruitstrevende ideeën zijn de stellingen op Debating verdedigd, met de kracht van conservatisme zijn ze aangevallen. Velen hebben gesproken, veel is gezegd en vaak was het een geleuter waar de logica met een lantaarntje te zoeken was.

De inleider begon met te vertellen dat zijn stellingen wel niet zoo bepaald van actueel belang waren, maar toch in latere jaren weer zouden opduiken en dus van belang konden zijn voor de jongere jaars.

De geschiedenis van het Corps heeft geleerd dat dit lichaam in belangrijkheid verloren heeft sinds de studiebelangen niet meer aan het Corps zijn opgedragen. Voor de verenigingen is het ook een nadeel gebleken.

Zijn de studiebelangen aan het Corps opgedragen en zijn de niet ontgroenden studieleiden van dit lichaam dan zou de suprematie weer aan het Corps zijn.

Het Corps moet rekening houden met de daling van het percentage van corpsleden en deze daling trachten te overwinnen. De daling zelve toont spreker uit graphische voorstellingen van Delft, Leiden en Amsterdam aan.

In Amsterdam is sinds 1904 deze daling overwonnen. De suprematie van het D. S. C. is er niet meer en kan indien er zich een questie mocht voordoen, niet door de autoriteiten erkend worden. Deze suprematie moet weer veroverd worden, heeft men die, dan zal het tevens mogelijk zijn, concurreerende verenigingen die uit ontevredenheid met bestaande instellingen ontstaan, te ontgaan en die verschilpunten in eigen boezem, die nu zooveel mogelijk allen omvat, uit te vechten.

Alle ingeschrevenen zouden studielid zijn van het Corps. Een nauwere aanraking van gezelligheids- en studieleiden zou bestaan. Door deze nadere kennismaking zou de groentijd en het corpslidmaatschap in populariteit winnen.

Aan de zesde stelling wijt de spreker de groote opkomst der damesstudenten. De vrouwelijke studieleiden zouden onder elkander een vereeniging hebben waar zeker wel een groentijd zou zijn.

Van de corpsgezelschappen, die damesleden zouden kunnen opnemen, is te verwachten dat zij over het bezwaar dat geen algemeene groentijd ondergaan was, zullen heenstappen en genoegen nemen met de groentijd bij den dames onderling.

Nadat de Spreker nog even geresumeerd had en een korte pauze gaf begon het debat.

Aan het debat namen deel, van Leeuwen, mejuffrouw Manson, Straub, de Booy, Tellegen, Vening Meinesz, Nolen, J. F. de Vogel, Telders en Roessingh van Iterson.

Van hetgeen de heer De Vogel zeide kunnen wij dadelijk zeggen, dat het geheel buiten de orde van de vergadering viel, hoewel er toch eenige zeer nuttige wenken aan de aanwezigen werden gegeven. Hij wees op de krach die komen moet als met de opvoering der lustrumopzet wordt voortgegaan. Verder raadde hij voor de studiebelangen in het Corps weer een commissie in te stellen.

De andere sprekers kwamen vooral op tegen de stelling van den heer Macdonald dat de studiebelangen aan het Corps blijvend zouden opgedragen zijn. Voor alle loopende kleinigheden was in 't Corps toch geen belangstelling.

Als het *noodig* was deed het Corps het toch wel, gezien 1905—1906. Hiertegen had de inleider in zijn repliek het antwoord, dat als dit het geval was er niets tegen was dat het Corps het voortdurend deed.

Tegen de meening dat de Amsterdamsche toestand de ideale zou zijn kwamen ook vele sprekers op. Zij wezen op de telkens voorkomende ingrijpende veranderingen in Amsterdam, waaruit volgde dat zelfs in Amsterdam het niet de ware toestand was.

Van het opnemen der studieleiden vreesden velen een verwateren van het Corps, de heer Nolen betoogde in dien geest dat dan de huidige Corpsband, het gevoel van eenheid, geheel zou wegvallen.

Naar aanleiding van stelling VI sprak juffrouw Manson. Zij achtte het gelukkig dat er geen officieele groentijd onder de meisjes was en hoopte dat die ook nooit noodig zou zijn. Verder deelde zij eenige bijzonderheden mede over het opnemen van nieuwe leden en het leven in de Damesstudentenvereeniging, om de vele onjuiste denkbeelden daaromtrent weg te nemen, waarvoor alle aanwezigen zeer dankbaar waren.

Een Amsterdamer sprak en zeide dat het *met* de meisjes best ging en dat was ook eigenlijk sebstverständlich!

Hevig kwamen verschillende debaters op tegen het feit als of het D. S. C. niet meer de suprematie boven andere instellingen had.

Als iets positiefs, uit het debat voortgekomen, teekenen wij daarnaast met vreugde echter op, dat wel alle debaters het er over eens waren dat het Corps met alle macht verdere daling van het percentage ontgroenden moest tegengaan. Door bezuiniging of grootere voordeelen en aantrekkelijkheid moet in dien zin een weg gezocht worden.

Na een repliek van den heer Macdonald die niet zoo zeer logisch als wel handig was en nadat de amendementen van den heer De Booy, welke een nieuwe vereeniging boven alles wenschte, uitgeschakeld waren, ging men over tot het stemmen over de stellingen en over de ideeën van den heer Macdonald, samengevat door den president van Debating in twee moties.

De stemming bracht uit dat de vergadering sterk een andere meening dan de heer Macdonald was toegedaan.

Hierna werd de vergadering gesloten en ging ieder tevreden naar huis.

Wetenschap en Wijsheid.

De beteekenis van den persoon van Jezus voor het geloof.

Dr. J. A. Cramer, die het afgelopen jaar een cursus hield over Jezus Christus en het Sociale Vraagstuk, is wederom zoo welwillend hier in Delft een cursus te houden, loopende over bovenstaand onderwerp.

Het zal ons, die door den aard van onze studie zoo sterk op den materieelen kant van het leven gericht worden, goed doen telkens in de gelegenheid te zijn omtrent Jezus te hooren. Want al mogen wij, studenten, misschien tegenover ons zelven meenen dat er in deze huidige werkelijkheid geen plaats voor geloof in God is, Jezus blijft ons aantrekken, het heeft iets buitengewoon sterkends en opwekkends omtrent hem te hooren; het geeft ons rust te zien met welke vastheid hij door het leven schreed; nog geeft de werking van zijn persoon zekerheid in het heden en in de toekomst; onwillekeurig ontwaakt in ons geloof in den Almachtige; is de gemeenschap met God niet hetgeen we allen zoeken?

We hopen, dat deze cursus u brengen zal Hem naar wien ge zoekt; dat Dr. Cramer in staat zal zijn door zijn helderen blik in Jezus persoon en leven, ons Jezus te toonen.

De cursus vangt aan Maandag den 23 October, 8 uur 's avonds, in Zaal 4 der T. H. Telkens de twee laatste Maandagen van elke maand.

Namens het Bestuur der N. C. S. V.,
U. PH. LELY, Secr.

Feuilleton.

Hoe Van Leminge de Europeesche Rondvlucht won.

(Korte samenvatting van wat in het vorige hoofdstuk is verteld: Zie het S. W. van 6 Oct.)

Den volgenden morgen werd ik niet voor twaalf uur wakker en toen nog niet eens uit mijzelf, maar doordat Van Leminge mij wekte. In het eerst wist ik absoluut niet, waar ergens op aarde ik was, maar weldra herinnerde ik mij alles weer. Van Leminge zei, nadat hij mij goeden morgen gewenscht had:

„Ik heb je maar eens flink laten uitslapen. Die beroerde kastelein wou je al om negen uur roepen en ik heb vrij wat moeite gehad om hem van dat voornemen af te brengen. Later, toen het zoo langzamerhand elf uur geworden was, is hij bepaald wanhopig geworden. Zijn grootste moeilijkheid lag toen dáarin, dat hij geen elf vingers tegelijkertijd in de lucht kon steken om aan te duiden, dat het al elf uur was. Maar kom je gauw beneden, dan gaan we koffie drinken en dan gaan we op weg!”

Toen hij mijn kamer verlaten had, bleef ik nog een minuut liggen en dacht er over na, dat het toch een vrij zonderlinge toestand was, dat ik naar Parijs gekomen was zonder te weten wat ik er moest uitvoeren. Maar mijn goed vertrouwen in het joviale en echt Hollandsche karakter van Van Leminge overwon deze moeilijkheid weldra.

Na de koffie zaten we op ons gemak op het terras een sigaartje te rooken, toen Jan opeens zei:

„En nou zal ik vertellen, waarom ik hier in Parijs zit en waarom ik jou ook hier besteld heb. Ik heb hier in de buurt op de vliegschool van Farman vliegen geleerd om mee te doen aan de Europeesche Rondvlucht en ik wil jou meenemen als passagier!”

Ik antwoordde ronduit, zooals ik onder vrienden gewoon ben, dat hij voor mijn part een plaatsje in Meerenberg kon bestellen, zoo mogelijk bij de afdeeling van gevaarlijke gekken.

Daar had hij verbazend veel plezier over, wat mij natuurlijk nog boozier maakte.

Enfin, ik zal maar niet uitgebreid vertellen, hoe het verder dien dag ging. Het was één langdurig geharrewar, waarvan het eind was, dat ik mij eindelijk bij zijn plannen neerlegde en den volgenden dag met hem mee zou gaan naar de school van Farman, waar hij een poging zou doen om zijn brevet te halen. Later op den avond, toen we achter de Bordeaux zaten, begon ik zelfs al een beetje enthousiast te worden voor zijn plannen.

Jan vertelde mij toen ook, waarom hij de vliegplannen begonnen was. Het stond in verband met het blauwtje, dat de weduwe Jansen hem had laten loopen. Zij had toen beweerd hem niet te willen hebben, daar hij tot nog toe nooit iets gepresteerd had. Door nu te trachten in de Europeesche Rondvlucht een goed figuur te slaan, hoopte hij haar tot betere gedachten te brengen.

We gingen den volgenden morgen reeds vroeg op weg. Eerst een heel langen tijd in een taxi-auto door een verbazende stratenmassa, waar ik den indruk kreeg, dat we telkens weer op hetzelfde plekje terugkwamen, alsof we in

Boekbespreking.

„Een Bonte Vlucht”.

(Beeldjes, Donker en nacht, voor 't Kind, Verre Gezichten).

Verzen van: S. Bonn.

Uitgave: C. A. J. van Dishoeck.
Bussum, 1911.

Wanneer men 's morgens rustig gestemd, met een zacht verlangen naar iets heel moois, heeft besloten tot een zoetelijk vermijden in een museum vol alom-bekende schatten — kunstschaten in rustige hoge zalen met glanzende parketvloeren, hoog eikenhout-betimmerde wanden, zwaar gebalkte zolderingen met fijn snijwerk, zachte sofa's in 't midden als enig ameublement, alles onder getemperde belichting door grote hoge ramen, — maar ook in kleine intieme zaaltjes met ragfijne aquarellen aan de wand en voor glas gedurfd lijnenspel van vlug-geniaal-opgezette schetsen, — en in sombere portalen en corridors met grote zwaar-gespierde manbeelden en fijn soepellijnige vrouwenfiguren in donkere hoeken . . . en men maakt z'n entrée en gaat dan doodkalm, blij om 't geringe bezoek in de vroege morgen, die grote zalen door, stil genietend van de imposante kunst, die er in gulle veelheid rondom is, dan wordt men allengskens moe van 't vele zien, intens zien en in zich opnemen, lichamelik en geestelik afgemat van onbeheerste inspanning, gevolg van onverzadigbare lust naar zielsprekende uiting, omdat het zo boeit.

En men gaat dan weg met 't verlangen in zich om een andermaal terug te keeren en weer te zien, te voelen de diepe mooiheid van weergave, die trof in dat schilderij, en daar, en daar.

Zo moet ook een bundel gedichten zijn. Een klein museum vol wondere kunstschaten, die rustig kalm tot u komen, maar dan als egoïste kinderen steeds naar meer en intenser aandacht vragen, tot men wijfelend, genietensmoe de ogen sluit.

Zo zijn voor mij Jacques Perks „Gedichten”, Gorters „Mei”, Kloos' „Verzen”, Teirlincks „Proza” en zoveel meer, teveel om op te noemen.

Ik ben op een morgen welgemoed in kalme afwachting stemming, verlangend iets moois te ontdekken, in gedachten, museumwaarts gegaan. En ik heb met een blij gezicht, in gedachten, m'n wandelstok aan een deftige portier afgegeven en me, steeds in gedachten, laten leiden naar een verzameling „beeldjes”.

een groote boog rond reden en toen per spoor in de richting van Orleans tot het station Etampes, waar we uitstappen moesten. Hier gingen we weer een eind per auto en kwamen ongeveer twaalf uur op het vliegterrein aan.

Hier werden we verwelkomd door een heer in sportcostuum, waarin hij verbazend vlug scheen en die ons ontving met een stroom van Fransche woorden, die hij er blijkbaar zoo snel trachtte uit te gooien, dat ik er geen enkele van kon onderscheiden. Hierin slaagde hij dan ook volkomen.

Van Leming klopte hem op joviale manier op den schouder en zei toen:

„Dat is nou mijn vriend Farman, de wereldberoemde vlieger Farman. Hij verstaat wel geen woord van mijn Hollandsch, maar dat doet er niets toe, we converseeren toch druk met elkaar. We kunnen best met elkaar opschieten, is het niet, oude jongen?”

Farman lachte hartelijk en gaf mij een stevige poot en redeneerde toen maar verder. Met ons drieën gingen we naar een loods toe, waarin volgens Jan, zijn toestel geborgen was. Ik had nog nooit een vliegmaschine gezien en dus was mijn nieuwsgierigheid groot.

Daar in het schemerdonker stond vóór mij een gevaarte met spookachtig uitgebreide vleugels. Twee kleine kerels met donkerbruine kleren, alsof die van geteerd zeildoek waren, en met handen, die dropen van olie, waren aan de kop van het monster bezig een wiel rond te draaien. Ik begreep wel, dat dat de motor moest zijn.

Farman liet de groote deuren openmaken en het toestel naar buiten rijden.

Van Leming wees me toen buiten meerdere loodsen

't Was alles handwerk maar niet altijd uit bekwame handen, en klei in onbekwame handen kan tot eigenaardige effecten leiden.

Om tot de werkelijkheid terug te keren, en dus gefungeerde entourage en materie terug te brengen tot stemming en levende taal, zooals 's heren Bonn's „Bontevlucht” ons dat biedt, dient genoemde onbekwaamheid met andere bewoordingen uitgedrukt en omschreven te worden.

De dichter heeft het woord tot z'n beschikking, daarmee vormt hij, geleid door z'n uitingskracht die door de emotie wordt opgewekt, z'n verzen.

Wanneer nu emotie en uitingskracht daar zijn, maar 't meesterschap over het woord ontbreekt, dan is 't resultaat in vele gevallen een kreupele weergave van de geuite emotie. Zoals de boetseur z'n vingerindrukken te diep, te kantig of ter onrechter plaats maken kan, en daarmee tot een misvorming komt, zo kan de dichter met het woord tot zins-, stemmings-, klank- en rythme-storing komen. Men zou het kunnen betitelen met *onbeheerstheid in woordenleus*. De lezer oordele zelf:

„Zoo menig vent en jonggezel
„die werd wat raar aan zijn gestel
„bij 't langs-gaan op den dijk.

Op deze wijze drukt de heer Bonn uit de gewaarwording bij 't voorbijrijden van twee „guitig roode snoetjes”.

„De koetser stuurde wel zijn paard,
„het paardje liep met snelle vaart,
„de auto's gleden aan en heen
„met smartgehuil en kermgesteen,
„de trammetjes etc.

Paard, paardje, vaart. Ieder op zichzelf al niet mooi van klank, in opeenvolging bepaald storend. En dan die auto's, die met „smartgehuil en kermgesteen” aan en heenglijden.

„een gaatje prikte in haar kin
„en kuiltjes daar opzij.

Gezoek naar lieve woordjes is hier misschien schuld, maar bedoeling zoals blijkt uit voorgaande en volgende regels leidt hier tot iets heel absurds. Zonder meer zou pokdaligheid niet uitgesloten zijn.

Nog een enkele aanhaling van rythme-verstoring:

„en op het zwart en witte vel
„en op de lichtglanzende bel,
en:
„Het drinken en het vechten
„'t elkaars wallen slechten;

(Zie verder Derde Blad).

aan, die juist open gingen. Hij zei: „Van morgen was het nog slecht vliegweer, maar de wind gaat nu liggen en nu zal er dadelijk wel gevlogen worden”.

Het viel mij dadelijk op, dat de andere vliegmachines, die buiten kwamen, een heel ander uiterlijk hadden, dan dat van Van Leming. Zij deden meer denken aan kermisttenten met fietsrekken dan aan vogels.

Jan legde mij dit zoo uit: Farman maakte meestal van die andere toestellen, zoogenaamde tweedekkers, maar alleen in enkele gevallen leverde hij ook wel zoogenaamde eendekkers, die meer op een vogel lijken,

Van Leming had meer voor zoo'n toestel gevoeld dan voor die groote tweedekkers.

Bovendien waren volgens Farman de monoplans sneller. In het toestel van Jan waren twee zitplaatsen gemaakt naast elkaar en niet achter elkaar, zooals anders meestal het geval is.

Onder de bruine kerels, die zoo'n beetje waren, wat de chauffeur is voor de automobiel, (maar die heel deftige mecaniciens of mecano's werden genoemd) was er één, die vrij duidelijk Hollandsch sprak en die dus als tolk kon optreden bij de gesprekken tusschen Farman en ons. Wij hoorden, dat er straks een meneer zou komen van de Vliegvereeniging in Frankrijk om te zien, of Van Leming aan de vereischten voor het brevet van vliegenier kon voldoen.

Vooraf liet Farman nog even de motor van Van Leming's toestel probeeren.

Dat was wel een aardig moment.

(Wordt vervolgd).

ADVERTENTIEN.

A. Kreymborg & CoMARKT
14 en 16

DELFT

Hofleveranciers.

Amerikaansche Kleedermakerij.Berichten de ontvangst der NOUVEAUTÉ's
voor het Najaar.Men vrage stalen, vergelijkelijke prijzen, furni-
turen, elegance en afwerking.**Speciaal Huis voor REGENJASSEN.**

Gelegenheid voor Abonnement.

A. KREYMBORG & Co.Grootste importeurs van
Engelsche, Schotsche en Brunner Stoffen.

TELEPHOON 322.

**Café Restaurant
„Stations Koffiehuis”
BILJARTS 1e KLASSE**

„t Is-me-ed-so”.

LOKALEN voor Clubs en Vergaderingen.

PIANINO'S.Pianino's door huur in eigendom
van af f 6,- per maand.REPAREEREN. — STEMMEN. — VERHUREN.
INRUILEN.

ALGEMEENE MUZIEKHANDEL

HEES & Co.,

Peperstraat 8-10, Delft.

HEES & Co., AMSTERDAM, Vijzelstraat 45
HEES & Co., DEN HAAG, Prinsenstr. 29-31

Wederom ontvangen een groote sorteering:

Papiermanden en Hondenmanden,
tegen concurreerende prijzen.**Eiken Boekenhangers.**

UITSLUITEND A CONTANT.

Aanbevelend,

J. B. STORM, Choorstraat 49a.**GEOPEND**

het Magazijn voor

HUISVLIJBENODIGDHEDENAtelier voor fijne Houtbewerking
en Fluweelbranden.

SPECIALE SLIJPINRICHTING.

H. J. A. VAN LIENDEN,
OUDE DELFT 160.**A. J. PRINS, Choorstraat 4**

Extra voordeelige aanbieding van

Dictaat Cahiers.Reclame Cahiers, 160 bladz. dik, prima
kwaliteit papier, per dozijn f 2,—.**Teekenborden,**

met garantie. : : Zeer voordeelige aanbieding.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT,
tegen zeer lage prijzen.

Reparatie-Inrichting voor VULPENHOUDERS.

FIRMA E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELI.**PIANO'S en ORGELS in huur van af f 4,—**
per maand met inbegrip van stemmen bij
F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6.**Gaskachels**

en

Petroleumkachels

in RUIME sorteering voorradig

bij J. HUURMAN,

HYPOLITUSBUURT 22.

Verhuren van Kachels.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 13 OCTOBER 1911. No. 2.

Min of meer eigenaardig is ook;

„Twee wieltjes van 'n hoepelstok,
„'n zak van moeders weesche rok,
„wat bandjes zullen die dan dragen,
„klaar' der kleine kleuters wagen.

Hoe ingenieus en eenvoudig 't apparaat ook moge zijn, beknoptheid van zeggingswijze is hier toch wel wat te ver doorgevoerd.

Beeldspraak is een gevaarlijk ding. De heer Bonn is ook hierin mijns inziens niet altijd even gelukkig.

„en blank als de stoom lagen tanden bloot
„in 't open bloembloeiende lippenrood.

Een vergelijkende gedachte, die in des dichters emotie op 't ogenblik dat hij schrijft voorbij zweeft, leidt tot beeldspraak. Kloos noemt het „momentele gelijkenis". We moeten dus veronderstellen, dat wanneer de heer Bonn schrijft van tanden blank als de stoom hij daarmede aan de lezer als voorbij zwevende gedachte „blanke stoom" in verband met een witte tandenrij voorziet. Nu is, aangezien 't gedicht in de nabijheid van een fabriek geïnspireerd is, de gedachte aan stoom op zichzelf niet gezocht, maar in verband met die tandenrij een gefungeerde beeldspraak. Ik voor mij tenminste voel heel sterk de onvergelykbaarheid van de blauw-wattige witheid van stoom met de geel-ivoren witheid van tanden.

Maar genoeg van de minder gelukkig getroffen delen in deze bundel. 't Goede en werkelijk mooie moet voor ons allen de hoofdzaak zijn. 't Is mij dan ook een genoegen dat in „een Bonte Vlucht" gevonden te hebben. Ik wil de lezer ook hiervan 't een en ander aanhalen:

„Donker en Nacht" bevat 4 gedichten die vol boeiende stemming en juiste zeggingswijze zijn. „Gure Avond" b.v. getuigt van fijne plasticiteit, vooral de 1e terzine wint het in zuiverheid van stemming:

„De grauwegeploegde velden liggen zwart,
„de dicht begroeide boomen schijnen dof.
„de hemel 'n grauwe nevel ver, en wart
„met leë gestruik en rietdak van een hof.

„De koude late vogels tsjilpen in haar gaten
„en witte meeuwen scheeren heen en weer
„ringsom de molenwiek, die met gereë mate
„de naakte armen wentelt op en neer.

„De laatste ploeger in elkaar en moe,
„sloft bukkend naar zijn huis in 't dorpje ver,
„en overal stilaan, gaan deur en luiken toe.

„Nu gaat de wereld dood en dekt zich moe,
„onder de eerste bleeke zilverster,
„met zwart van avond stil en ruischloos toe.

Snoeperig lief zijn ook de regels:

„Haar wangetjes die werden rood
„zoo rood als kwaad kalkoentje,
„door tanden liet ze in haar nood
„een boozig vloeksermoentje.

En als landelijk stukje natuur getuigend van goede visie uit „Regen":

„De lekker groene blaaien
„die stoeiden met elkaar,
„joegen te spele-waaien
„en klik-klek! zoenden maar.

„Melker, melkster, getweeën
„die schuilden in het groen....
„en wat ze verder deeën?....
„.... wat jongelieden.... doen....

Ook in „Dood-dans" komen mooie stemmingsvolle strofen voor:

„De bleeke vrouw ligt oud en mat en moe
„de zachte wimpers op de moede oogen,
„dorhanden wrongig in elkaar gebogen,
„de blanke wade dekt haar teeder toe.

In „Voor 't Kind" een reeks kleine gedichten, waaronder „Hoe?", „'t Mandje" en „de Moeder" 't meest treffen door innigheid.

„Verre Gezichten" is daarentegen van veel dieper en krachtiger stemming. De „Ankerdrager" heeft hele mooie gedeelten. De opgewekte voorjaarsstemming in Meilied komt krachtig uit:

„Op! op! op pad! op! op! op pad!
„gij werkers uit de zwarte stad,
„gij zwoegers uit de zwarte mijnen,
„gij voerders van de snelle treinen,
„stuurders van 't schip in wijde zee
„duikt op, treedt aan op 't land, doe mee!

„Moedjik" is boeiend om de diepe weemoed die er uit spreekt. Afgetobt, afgezwoegd, uitgezogen en door 't noodlot vervolgd boerenfolk in wanhopige vertwijfeling:

„Wij hebben gewerkt en gewroet en gewrocht
„toen 't zon was en al onze dagen,
„Nu werken wij niet meer
„de landweg ligt leeg
„de buitenweg dood,
„geen manstap, geen beweeg,
„wij zitten in huis
„staren dof voor ons heen,
„préeven „Vadertje
„wij versmachten!"

't Leek me gewenst, zoveel als mogelijk was, uit de bundel aan te halen. Kurcifering is van mij met het doel speciaal daaraan aandacht te schenken.

De druk van het boekje is eenvoudig maar prettig ruim uitgevoerd.

9/11-'11

A. D. J.

Technische Hoogeschool.

ONDERWIJS IN DE SPAANSCH TAALEN AAN DE T. H.

Studenten, die na afloop hunner studies aan de T. H., niet van plan zijn in Nederland te blijven of naar N. O. Indie te gaan, worden attent gemaakt op de Zuid-Amerikaansche, Midden-Amerikaansche en Mexicaansche staten. De meeste dezer landen (Américas latinas) staan, — het eene meer, het andere minder. — nog in het eerste tijdperk hunner economische ontwikkeling, een paar zelfs kunnen daarop nauwelijks aanspraak maken. Van de meeste, waaronder ook de beste dezer landen, kan gezegd worden, dat de middelen van verkeer en als oorzakelijk gevolg hiervan de industrie (en de handel) nog verre van volmaakt zijn. En juist daarom vindt de Nederlandsche ingenieur hier een arbeidsveld als in geen ander werelddeel.

De ingenieurs, welke plannen hebben later in de Zuid-Amerikaansche landen hun geluk te beproeven, worden echter sterk aangeraden er voor te zorgen, dat ze de officieele landstaal, het Spaansch, vrij goed kennen, want voor den ingenieur is de kennis dezer taal onmisbaar.

De T. H. heeft de gelegenheid geopend tot het aanleeren van de Spaansche taal. Nadere inlichtingen zijn daaromtrent te bekomen bij den Pedel der T. H., bij wien men zich ook kan aanmelden, alsmede bij den heer J. B. Kerpestein te den Haag, Beeklaan 496, Docent aan de T. H. in de Spaansche taal en letterkunde.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 6 October 1911 No. 7566 Afdeeling H. M. O. is te rekenen van 16 September, aan W. Estor op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de aard- en delfstofkunde aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 11 October 1911, No. 7752², Afdeeling H. M. O., is met ingang van 14 October 1911 aan H. van Eek eervol ontslag verleend als assistent voor de beschrijvende meetkunde aan de T. H.

Propaedeutisch Examen,
gehouden na de Zomervacantie 1911.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.
E. E. Klerks. N. Sickenga.
Th. K. van Lohuizen.
Werktuigkundig Ingenieur.
P. L. van den Berg.
Scheepsbouwkundig Ingenieur.
G. R. Doeve.
Scheikundig Ingenieur.
J. W. H. Adèr.
Mijnningenieur.
J. van den Broek.

Ingekomen boeken.

EEN BONTE VLUCHT, verzen van S. Bonn.
Uitgever C. A. J. van Dishoeck, Bussum, 1911.
HET THEOSOPHISCH PAD, deel 1, No. 3, Sept. 1911.
Uitgave van de Universele Broederschap en het
Theosophisch Genootschap, Groningen.

Berichten en Mededeelingen.

De Redactie bemerkte dat vele eerste-jaars in de meening verkeeren dat zij reeds bij de inschrijving der T. H. op ons blad hadden ingeteekend. Wij wijzen er daarom hier op dat de September-nummers ter kennismaking zijn toegezonden en dat voor een abonnement alsnog moet worden geteekend in de boekhandel J. Waltman Jr.

HANDLEIDINGEN-VEREENIGING.

Om misverstand en onaangenaamheden te voorkomen zij er nu reeds op gewezen dat het den leden niet vrij staat het bewijs van lidmaatschap-bonboekje al of niet te „kopen”. Zij, die het vorig jaar lid der vereeniging waren (of lid werden door het teekenen van een bon vóór 1 Oct. 1911) en vóór 1 Oct. 1911 niet hebben bedankt

zijn lid der vereeniging en als zoodanig volgens de overgangsbepalingen verplicht het vastgestelde bedrag (f 1.50, f 1.00 of f 0.50) te betalen. Bij betaling wordt dan het bewijs van lidmaatschap-bonboekje uitgereikt.

Bedoelde bepalingen zijn op de Algem. Verg. in Mei aangenomen en half September bekend gemaakt in S. W., T. S. T. en op vele plaatsen in de T. H. (zij die zich met deze regeling niet konden vereenigen hebben dus ruimschoots de gelegenheid gehad vóór 1 Oct. te bedanken).

Zij die een en ander als het „vrijwillig kopen” van het bedoelde boekje beschouwen en dit zouden nalaten, zullen in den loop van het vereenigingsjaar toch door den penningmeester worden aangemaand het vlg. overgangsbep. verschuldigde bedrag te voldoen. *)

Om deze overgangstoestand met den meesten spoed te beëindigen wordt elk dringend verzocht bedoeld bedrag tegen ontvangst van het bewijs van lidmaatschap-bonboekje in den boekhandel J. Waltman Jr. te voldoen **)

Herinnerd wordt dat met deze bijdrage-ineens alle verdere jaarlijksche contributie is vervallen.

Voor het Bestuur,
C. TELLEGEN,
Penningmeester.

*) Door onderwijl handleidingen tegen niet-ledenprijs te kopen berokkenen zij zichzelf slechts schade.

***) En niet te wachten tot dit voor de koop van handleidingen noodzakelijk is.

R. K. STUDENTEN-VEREENIGING „SANCTUS VIRGILIUS”.

Uit het bestuur getreden de heer C. Oosterholt en in zijn plaats gekozen de heer G. Bolsius.

Namens het Bestuur,
M. HANRATT, 1e Secretaris.

Adresveranderingen.

A. Baars,	Koornmarkt 101.
E. J. H. Berk,	Wilhelminalaan 34, Rijswijk.
M. C. Brandes,	Markt 27.
G. O. van Dam,	Geestbrug, Rijswijk.
L. A. van der Ent,	Oude Delft 77.
C. J. Evers Jr.,	Wilhelminalaan 26, Rijswijk.
E. J. van der Feen,	Markt 9a.
J. Goedhart,	Van Leeuwenhoeksingel 4.
M. P. L. G. Hansen,	Oostsingel 46.
J. H. Hesselberg,	Geestbrugweg 6, Rijswijk.
F. A. Holleman,	Van der Eijndestraat 8, d. Haag.
H. C. N. J. Huber,	Gr. Hertoginnelaan 180, d. Haag.
A. Huisman,	Regentesselaan 144, den Haag.
W. A. J. Liebert,	Havenstraat 7a.
Th. Reinhold,	Archimedesstraat 15, den Haag.
H. R. Roes,	Koornmarkt 36.
B. J. Schreur,	Koornmarkt 101.
L. Tückermann,	Voorstraat 93.
P. Valkenburg,	Van Merlenstraat 68, den Haag.
J. Verschoor Jr.,	Oude Delft 206.
C. L. de Voogt,	Geestbrugweg 35, Rijswijk.
E. W. de Wilde de Ligni,	Molslaan 27.

Correspondentie.

Aan M. C. K. Uw gedicht is voor opname ongeschikt geacht.

Aan H. S. De Redactie acht Uw stuk getiteld „De Apentuin” niet voor opname geschikt.

Agenda.

DELFT.

Vrijdag 13 Oct. Schouw. Stads Doelen: Concert, te geven door de dames Louise en Hermine den Hollander, pianisten, met medewerking van Mej. Jacoba van der Pas, solo-danseres, leerlinge van Isadore Duncan; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 13 Oct. Kon. Schouw. Ned. Tooneel: „Cyrano de Bergerac”; 7½ uur.

Geb. v. K. en W.: Tournée Ch. Baret: „Tartufe”, „Le respect de l'amour”; 8 uur.

Zaterdag 14 Oct. Kon. Schouwburg: Fr. Opera: „L'Africaine”; 8 uur.

Zondag 15 Oct. Kon. Schouwburg: Fr. Opera: „Carmen”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Het Duitsche Tooneel: „Ein Walzertraum”; 2 uur.

Geb. v. K. en W.: Frascati: „Theodore & Co.”; 8 uur.

Maandag 16 Oct.: Rott. Tooneelgez.: „Madame Sans-Gêne”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 13 Oct. Gr. Schouwburg: „Medea”; 8 uur.

Tivoli: „Twee Weezen”; 8 uur.

 ADVERTENTIEN.

 TE KOOP AANGEBODEN:
een F. N. Motor-rijwiel,

 zonder gebreken, met prima banden.
 Adres BRABANTSCHER TURFMARKT 3.

 Voorhanden in den
 TECHNISCHE BOEKHANDEL
 EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
 BINNENWATERSLOOT.

DE REGELS VAN HET VOETBALSPEL

— 4e DRUK, —

 bewerkt door de Commissie belast met de herziening
 der regels van het spel.

Uitgegeven door den Nederlandschen Voetbalbond.

 Prijs 25 cent.

D. C. M. JANSEN,

 Oude Langendijk 9.

DEWAR'S SCOTCH WHISKY	◇	per fl. f 2,00
"	"	" Special " " - 2,20
"	"	" White Label " " - 2,45
"	"	" Extra Special " " - 2,60
"	"	" Special Liquor " " - 3,20
BLACK & WHITE SCOTCH WHISKY	per	" " - 2,50
LORNE HIGHLAND	"	" " " " - 2,20
HAIG & HAIG	"	" " " " - 2,20
JAMES MUNRO	"	" " " " - 2,10
JOHN & ROB. HARVEY & Co.	"	" " " " - 1,80
"	"	" PURE MALT " " " - 2,00
HUNTER BALTIMORE RYE	"	" " " " - 3,50
Echt Victoriawater. . .	per flesch	f 0,20.

Nieuw verschenen Werken

voorradig in den

 Technischen Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.,
 BINNENWATERSLOOT:

 Reinaert de Vos, uit het Middel-Nederlandsch herschreven
 door Stijn Streuvels, opgeluisterd met teekeningen door
 Gustaaf van de Woestijne. Prijs f 0,90.

The Scottish Students Song Book. Prijs f 2,45.

 Illustriertes Jahrbuch der Erfindungen und technischen
 Fortschritte, Elfter Jahrgang. Prijs f 1,—.

 Op het Dievenpad. Verhalen uit het leven van een Amster-
 damschen rechercheur, naverteld door Jan Feith,
 (geïllustreerd). Prijs f 0,90.

 Vereniging Oost en West. Staats en particuliere betrek-
 kingen in onze overzeesche bezittingen. No. 4. De
 Ingenieur in Nederlandsch Indië. Prijs f 0,40.

 Keizer Napoleon als Mensch, door Arthur Lévy, met een
 voorrede van François Coppée. Prijs f 1,25.

Luise von Toscana, Mein Lebensweg. Prijs f 1,95.

 Voetbal Jaarboekje 1911—1912, uitgegeven door den
 „Nederlandsche Voetbalbond”. Prijs f 0,50.

 Meeussen's Voetbal Agenda 1911—1912, ten dienste van
 den beoefenaar van het voetbalspel en den toeschouwer.
 Prijs f 0,30.

TE HUUR:

Gemeub. ZIT- en 2 SLAAPKAMERS

voor 2 heeren, met pension f 40 p. m. p. p.

nabij lijn 12 - 5 - 3 - 7.

 Adres DAGUERRESTRAAT 58 bij Regentessel, DEN HAAG.

**TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
 DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.**

Thans is verschenen:

Prof. Dr. H. DE VRIES,

 Leerboek der beschrijvende meetkunde, deel II
 (1 deel tekst en 1 atlas) (ruimtekrommen en
 gebogen oppervlakken).

Prijs afzonderlijk f 9,—.

 Vroeger verscheen van hetzelfde werk deel I
 (1 deel tekst en 1 atlas) (de leer der Projectie-
 methoden).

 Prijs van deel I/II te samen f 17,50.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

 OUDE DELFT 146.

Één Woordenboek

VOLDOENDE

voor de drie moderne talen.

Bijna 1200 pagina's f 1,25.

QUANJERS VIERTALIG Woordenboek bevat niet alleen

 Hollandsch-Fransch, Fransch-Hollandsch,
 Hollandsch-Duitsch, maar ook Duitsch-Hollandsch,
 Hollandsch-Engelsch, Engelsch-Hollandsch,

Bijna 1200 pagina's f 1,25.

HET EERSTE

VIERTALIG WOORDENBOEK
OM EN OM.

 Voorhanden in den Technischen Boekhandel en Drukkerij
 J. WALTMAN Jr., te Delft.

**FOTOGRAFIE-ATELIER
 „MODERN”.**

 OUDE DELFT 12b.

**Specialiteit in het maken van
 INTERIEURS.**

 Beleefd Aanbevelend.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Verschenen de 21STE DRUK van het

Ingenieurs Taschenbuch
„Hütte”

Prijs in 3 lederen banden f 13,65.

Fa. Wed. F. HELBERS,
OUDE KERKSTRAAT 4,
TELEFOON 237.

Reclame Dictaat-Cahier,

Wasdoek-omslag, 160 bladzijden dik.

Per stuk **18** cent. ::

::

Per dozijn f **2.—.**

Algemeene Muziekhandel
HEES & Co.

Mandolines. Guitaren.

Echte Italiaansche Mandolines,
van af f 7,50.

Spaansche Guitaren van af f 10,—.

VIOLLEN, BANJO'S, GUITAAR-BANJO'S en
MANDOLINE-BANJO'S, ongeëvenaard klankeffect.
CITHERS. — CELLO'S.

Alle soorten SNAREN-INSTRUMENTEN,
van de eenvoudigste tot de fijnste soorten.

VIOOLSNAREN. Vraag HERCULES Vioolsnaren.
VIOOLBENOODIGDHEDEN.

MANDOLINE-SNAREN en alle Onderdeelen voor
Snaren-instrumenten. Muziekboeken van elke uitgave.

MANDOLINE-MUZIEK in enorme keuze.

Vraagt de eerste Hollandsche Mandolineschool.

REPAREEREN

van Violon en alle soorten Muziekinstrumenten.

HEES & Co., Delft, Peperstraat 8-10.

HEES & Co., Den Haag, Prinsenstraat 29-31.

HEES & Co., Amsterdam, Vijzelstraat 45.

Abonneert U op het

Technisch
Studenten-Tijdschrift.

Prijs per jaargang f 4,—.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR.